

**A Meteor TTE
Baradla Barlangkutató Csoport**

2011. évi

kutatási jelentése

1. Dancza-víznyelő feltáró kutatása:

A Dancza-víznyelő a Baradla-barlang aggteleki szakaszában a Csónakázó-tó folyásirány szerinti jobb partján található. A víznyelő kutatását Dancza János kezdte meg az 1950-es években. Ekkor -26 méterig tárták fel a víznyelő járatait.

Barlangkutató Csoportunk 2000-ben kezdte meg a víznyelő újbóli feltárását. A végpont akkor -18 méteren volt. Jelenleg a nyelő akna része 36 méter mély, ahonnan egy lépcsőzetesen lejtő, de szintesnek tekinthető ágban haladtuk előre kb. 8 métert.

A kutatás célja a Baradla Hosszú-Alsó-barlangjába történő bejutás a Dancza-víznyelőn keresztül, ahol egy min. 8-10 km hosszú ismeretlen barlangjárat található.

A kutatás során kézi és gépi (vésőgép) jövesztést alkalmazunk, kézi pakolással és gépesített szállítással (elektromos csörlő és szállítópálya). A nyelő végpontja jól bontható, teljes szelvényben kitöltött. A kitöltés anyaga kő, agyag és iszap. A kitermelt meddőt a barlang főágában kialakított depóhelyen helyezük el. A depó jelenleg közel 200 m³ anyagból áll.

2011-ben az Aggteleki Nemzeti Parkkal megkötött együttműködési megállapodás és az érvényes kutatási engedélyünk alapján tovább folytattuk a víznyelő kutatását. Az év nagy részében, a még 2010-ben és 2011-ben keletkezett árvizek okozta károkat számoltuk fel a víznyelőben. Átvizsgáltuk a falakat, a kimozdult kötőböket eltávolítottuk. Átvizsgáltuk az elektromos berendezést és elvégeztük a szükséges javításokat. Kibővítettük a szellőztetőrendszert, mert a szállított levegő mennyisége kevésnek bizonyult, hogy a végponton hatékonyabb legyen a légcsere.

Karbantartási munkákat összesen 9 alkalommal végeztünk, bontani 1 alkalommal tudtunk. A bontás során a végponti zóna hasadékból távolítottuk el a kitöltést, mely jól bontható és a járat határozott irányt mutat a feltételezett Hosszú-Alsó-barlang főága felé.

2012-ben tervezzük a végponti zóna tovább kutatását a Hosszú-Alsó-barlang feltárása érdekében.

2. Baradla-barlang oldalágainak feltárása, felmérése:

2011-ben elkezdtük a Baradla-barlang felmértlen oldalágainak átvizsgálását és térképezését. Kiinduláskor a barlang felmért poligon hossza 10.430,53 m volt. Méréseket az aggteleki oldalra összpontosítottuk, illetve innen kiinduló oldalágakba, illetve a barlang főágába. Az év során számos oldalágot mértünk fel, melyeknek összhossza: 2.855,81 m lett. A barlang felmért poligonhossza jelenleg: 13.286,34 m.

2012-ben tervezzük a felmérések folytatását a Morea, Libanon, Nehéz-út viszonylatában.

3. Baradla-barlang kürtőinek, felső járatainak feltárása, felmérése:

2011-ben két napot sikerült kürtómászásra fordítani, mely a Plózer István Víz Alatti barlangkutató szakosztály hagyományos év végi kutató táborával esett egybe, így a táborba érkező különböző egyesületek, csoportok tagjai és a Baradla Barlangkutató Csoport közös munkájaként sikerült két ponton eredményeket elérni.

Elkezdtük az Olimposz második termében található kürtő kimászását, melyben kb. 20 m magasan egy szűkület állta el a továbbjutást. A szűkületben nincsenek képződmények, biztonságosan kitégíthető, így az ígéretes látható folytatás 2012-ben tovább mászható.

A másik pont a Csónakázó-tó egykori kikötője felett található cseppköves kürtő kimászása volt, melyben jelentős előrehaladás történt. A kürtő mászása során beépítésre került 50 m kötél, azonban a rendelkezésre álló eszközök (alapszavar, nittfül, kötél) hiánya visszafordulásra kényszerítette a csapatot az igen ígéretes folytatás elől. A feltárt kürtő egy fosszilis felső járat kezdetének tűnik, így reményeink szerint továbbmászva sikerülhet egy akár nagyobb kiterjedésű fosszilis járatrendszer feltárása is, a Denevég-ágban feltárt járat példájából kiindulva.

A feltárt járatok egyenlőre nem lettek felmérve, de a kutatásuk folytatását tervezzük 2012-re, amikor sort fogunk keríteni a megismert új részek felmérésére is.

2012-ben tervezzük további kürtők kimászását, elsősorban a viszonylag könnyebben elérhető barlangrészekben (Baradla főága).

Aggtelek, 2012. január 9.

Gruber Péter
kutatásvezető